

τῷ Παρθένῳ, καὶ εἰς ὀλίγῳ ὥραν ἀπέθανε. Μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ὁ ἅγιος, καὶ ἰδὼν τὸν νεκρὸν, διαπλαγχνίσθη τῷ γονέῳ τὰ δάκρυα, καὶ δακρύσας, πρὸς Κύριον ἠΐξατο, καὶ ὡς τῷ θαύματος, δι' οὗ ὁ νεκρὸς ἀνέστη, καὶ ἐδόξασεν τὸν Κύριον.

Γινώ τις Εὐχαριστία ὀνόματι εἶχεν εἰς τὰ ἐντόδια δεινῶς ἀσθενεῖν ὑπὸ μαντείαις καὶ γοντείαις κακῶν ἀνθρώπων. ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς Μαγιστεριανός, τὴν κλῆσιν Ἀγάπιος, τῷ ὑπῆλθ' εἰς τὸν ἅγιον. καὶ ποιήσας δὺλῳ πρὸς Θεόν, τελείως ταύτῃ ἰάτρουσεν.

Ἄλλος τις τῷ κλῆσιν Θαλαάσιος διήκην ἀπὸ τῆς φρενέας τε ἐκ συμεργίας τῷ πονηρῷ δαίμονος· καὶ προσφέροντες αὐτὸν οἱ συγγενεῖς εἰς τὸν ἅγιον, τὸν ἰάτρουσεν εἰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ἔμεινε σωφρονισμῶς, δοξάζων τὸν Κύριον.

Ἐπὶ τῆς Ἡρακλείδης ὀνόματι Κάλκισος, ἦτον κυλὸς τῆς πόδας ἀπὸ πειρασμὸν τῷ δαίμονος, καὶ ἄλλος λεγὸς Λέσβιος, προσῆλθον εἰς τὸν ἅγιον ζητῶντες βοήθειαν, καὶ παρ' αὐτοῦ τῆς ἰατρῆς. Ἦσαν τινὲς φαραῖδες, ὅπως τῆς ἑκαμμαν μαντείας καὶ γοντείας οἱ κακόβροτοι, καὶ δὲν ὅπῃσαν φάρμακα, ὀλότελα, μόνον ἔβαναν τὰ δίκτυα ἐκεῖ ὅπως ἔβλεπαν καὶ ἦσαν πολλὰ ὀφάρμακα καὶ αὐτὰ ἔφωζαν, καὶ κανὼν δὲν ἔμβατον εἰς τὰ δίκτυα. τὸτο δὲ ὅλον ἦτον βασκανία καὶ ἐνέργεια δαίμονος. Οἱ γὰρ αἰεῖς ἰδόντες ταῦτα, ἐκατάλαβον τῷ αἰτίῳ, καὶ προσπίπτοντες εἰς τὸν ὅσιον, τὸν ἐπαρεκάλεσαν νὰ λύσῃ τῷ κακουργίᾳ τῷ δαίμονος· ὅς τις ὑπῆλθ' εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ εὐλογήσας τῷ θαλάσσῃ, ἔρριψεν ἄλας, καὶ τὸς εἶπε νὰ χαλάσῃ τὰ δίκτυα. καὶ ἔγω ποιήσαντες (ὡς τῷ θαύματος) τόπον πλήθος ἰχθύων συνήχθησαν, ὅπως πάντες οἱ παρόντες ὁρῶντες ἐξέστησαν.

Ἄς εἰπῆμεν καὶ ἕτερον· Ἀπῆλθε ποτὲ ὁ ἅγιος εἰς τῷ τῆς Οὐράκης Ἡρακλείαν, καὶ ἀναγκαίαν ὑπόδεσιν ταύτης. ὁ δὲ Μητροπολίτης τῆς πόλεως ἦτον ἀσθενὴς βαρύντατα, καὶ ἐπροσκάλεσαν τὸν ὅσιον νὰ τὸν ἰατρεύσῃ. ὅς τις ἰδὼν αὐτὸν, ἐκατάλαβε τῷ αἰτίῳ τῆς ἀσθενείας τε, πᾶς ἦτον ὑπὸ τῆς φιλαργυρίας νικάρμιος, καὶ ἀδίκου τῆς πονηρίας. ὅθεν εἶπεν αὐτῷ· Γίνωσκε, ὅτι αὐτὴ ἡ πόσις σε ἤλθεν ἀπὸ φυγικῶς ἀσθενείας, διὰ τὴν πτωχὴν ἀδίκην· καὶ ἐν ἀποδόσει τὸ ἀδικον, ὑγιαίνεις φυγῇ καὶ σώματι· εἶδε καὶ ὁ Θεὸς τῆς λόγους μου, ἔπε φυγικὰ, ἔπε σωματικά, θεραπεύσαι. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς ἐκατανύχθη, ἐγνωρίσας τὸ σφάλμα, καὶ ἐξομολογηθεὶς, ἐφώτισε τὸν οἰκονόμον τε καὶ ὁπίτροπον, καὶ τὸν ἐπρόσαξε νὰ φέρῃ ἐκεῖ τὸ χρυσίον τε καὶ ἀργύριον, καὶ τὸ ἔδιδε τῷ ἁγίῳ νὰ τὸ κάμῃ ὡς βέλεται. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐσὺ τὸ μοίρασε εἰς τὸς πτωχὸς μὲν τὸ χεῖρ σου. Ταῦτα ποιήσας ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ διαμερίσας καλῶς τὰ καλῶς συναγόμενα, ἐθεραπεύθη τελείως φυγῇ καὶ σώματι.

Ἀκούσατε καὶ ἕτερον· Εὐρίσκειτο ἐκεῖ εἰς τῷ Ἡρακλείᾳ εἰς φαρμακτικὸς καὶ ἀκίνητος, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ὁ φιλανθρωπώτατος Παρθένος, δὲν ἀμέλησε καὶ τὸν Γερέα καὶ Λοῦίτῳ, ὅπως λέγει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἔπε ποσῶς ἀντιπαρήθε, ἀλλὰ προσῆλθε προσκύζατο πρὸς τὸν Δεσπότην, κλίνας τὰ γόνατα. ἔπειτα ἤλειψε μὲν λάδι τὰ ξηρὰ μέλη καὶ ἀνενέργητα. καὶ παρ' αὐτοῦ (ὡς τῷ θαύματος) ὁ πρῶτος ἀκίνητος καὶ ἀσάλευτος ἠνέρθη υγιὴς καὶ ἁγιος, καὶ ἀπῆλθε φελοπαύσας εἰς τῷ οἰκίᾳ τε. ἔ μόνον δὲ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἕτερα θαύματα ἐτέλεσεν εἰς τὴν

Ἡρά-

